[[1]चौरस्य] पिंषन्-ती, [धानाः] पिंषन्, पेषयन्-न्ती, पिपिक्षन्-न्ती ; —
[A]पेक्ष्यन्-न्ती-ती, पेषयिष्यन्-न्ती-ती, पिपिक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
—पेषयमाणः, पेषयिष्यमाणः, — पेपिष्यमाणः, पेपिषिष्यमाणः ;
पिट्-पिषौ-पिषः ; — — —
पिष्टम्-ष्टः, [2]पिष्टः, पेषितः, पिपिक्षितः, पेपिषितः-तवान् ;
पिषः, [3]पेषणः, पेषः, पिपिक्षुः, पेपिषः ;
पेष्टव्यम्, पेषयितव्यम्, पिपिक्षितव्यम्, पेपिषितव्यम् ;
पेषणीयम्, पेषणीयम्, पिपिक्षणीयम्, पेपिषणीयम् ;
पेष्यम्, पेष्यम्, पिपिक्ष्यम्, पेपिष्यम् ;
ईषत्पेषः-दुष्पेषः-सुपेषः ; — —
पिष्यमाणः, पेष्यमाणः, पिपिक्ष्यमाणः, पेपिष्यमाणः ;
पेषः, पेषः, पिपिक्षः, पेपिषः ;
पेष्टुम्, पेषयितुम्, पिपिक्षितुम्, पेपिषितुम् ;
पिष्टिः, [4]पिष्टिः, पेषणा, पिपिक्षा, पेपिषा ;
पेषणम्, पेषणम्, पिपिक्षणम्, पेपिषणम् ;
पिष्ट्वा, पेषयित्वा, पिपिक्षित्वा, पेपिषित्वा ;
विनिष्पिष्य, प्रपेष्य, प्रपिपिक्ष्य, प्रपेपिष्य ;
[5]शुष्कपेषम्[B], [C]चूर्णपेषम्, रूक्षपेषं वा पिनष्टि । [6]उरःप्रतिपेषं[D]

1. 'जासिनिप्रहणनाटक्राथपिषां हिंसायाम्' (2-3-56 इति कर्मणि षष्ठी । हिंसाभिन्नार्थे तु 'धानाः पिंषन्' इत्यत्र न ।
2. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तप्रत्ययः । पिष्टः=सक्तुः ।
3 नन्द्यादेः (3-1-134) आकृतिगणत्वात् कर्तरि ल्युः ।
4. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तिच् । पिष्टिः=सक्तुः ।
5. 'शुष्कचूर्णरूक्षेषु पिषः' (3-4-35) इति णमुल् । 'कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः' (3-4-46) इति णमुलन्तधातोरेवानुप्रयोगः । एवं चूर्णपेषम्, रूक्षपेषम् इत्यत्रापि ज्ञेयम् ।
6. 'स्वाङ्गे—' (3-4-54) इत्यनुवर्तमाने, 'परिक्लिश्यमाने च' (3-4-55) इति द्वितीयान्तात् णमुल् । कृत्स्नमुरः पीडयन्तो युध्यन्ते इत्यर्थः । अध्रुवार्थोऽयं योगः ।

A. '.....पेक्ष्यत्सु माधवमभङ्गभुजेषु तेषु ॥' धा. का. 3.2.
B. 'शुष्कपेषं पिनष्म्युर्वीम् अखिन्दानः स्वतेजसा ॥' भ. का. 6.37.
C. 'वर्म करतलयुगेन महत्तनुचूर्णपेषमपिषद् रुषा परः ॥' शि. व. 15.76.
D. 'पीडिते पुर उरःप्रतिपेषं भर्तरि स्तनयुगेन युवत्याः ।' शि. व. 10.46.